

کریار
بو هم و شو ینیک
به ۳ مانک یک
به شش مانک دو
به سالیک چوار رو په ددها
اعلان یا ایشکی خوپی
له پره دوایدا ده نوسرت
بو دو دیر ۳ آنه ده سیزرت

هموشتیک

بو پیشکوتن

ده نوسرت

یکی به آنه یکه

پیشکوتن

حفته جار یک درده چیت

-(سال ۱ ژماره ۳۳) - (روز پنجم چشممه ۲۷ ربیع الاول ۱۳۳۹ ۹ دیسمبر ۹۲۰) -

روشت کورداد

پاشماوه یه

زکر یا بک کوری زینل بک کدو سال له حکومتی
رابورد جعفر پاشای وزیر که لکل ایالت وان بو پاراستنی
اذربایجان خریک ونی ده کوشنا . به بزوانن هنی کس
فوموی که ایالت حکاری به (شرع مصطفی صامم)
و قانون و کرده و عثمانی هی زاهد بک کوره کوره زینل
بکه ام ایشه لویت و بو او باشه . بورنکه به پله پل
نوسي بو آستانه . لویشه وه لسر نوسييني جعفر پاشا به
به باش بینرا ایالتی حکاری درا به زاهد بک اویش
دستی کرد به پاراستن و ایش-وکاری حکاری . بلا
چونکه عشائر حزیان به زکر یا بک کلی زبر سریان بو
زاهد بک نه نوان ایش کونه داوا و شر و شور و پیاو
کوشتن له دوایدا زاهد لکل کوری کوزران .
که امه کیشته وه بر کوی جعفر پاشا بو امه ایالتی
حکاری به ملک بیک کوری زاهد بک بدیرت نوسي بو
آستانه لویه و فرمان به ناوی او وه در چو کومیکی
که لیک له وانی و تبریزی تک ملک بک خسته بو کرتنی
ولات نیزرا امجاره زکر یا بک نیقی خورا کرنی نا خوی
خسته لای سید خان حاکم عمادیه به یکیتی و یاریه دانی
او هال و هوالي خوی به تو اوی کیانه استانبول لویه وه
هر وک دامن وانی پیشو ایالتی حکاری درایه وه به زکر یا

صد سال ملو پیش

پاش ماوه یه

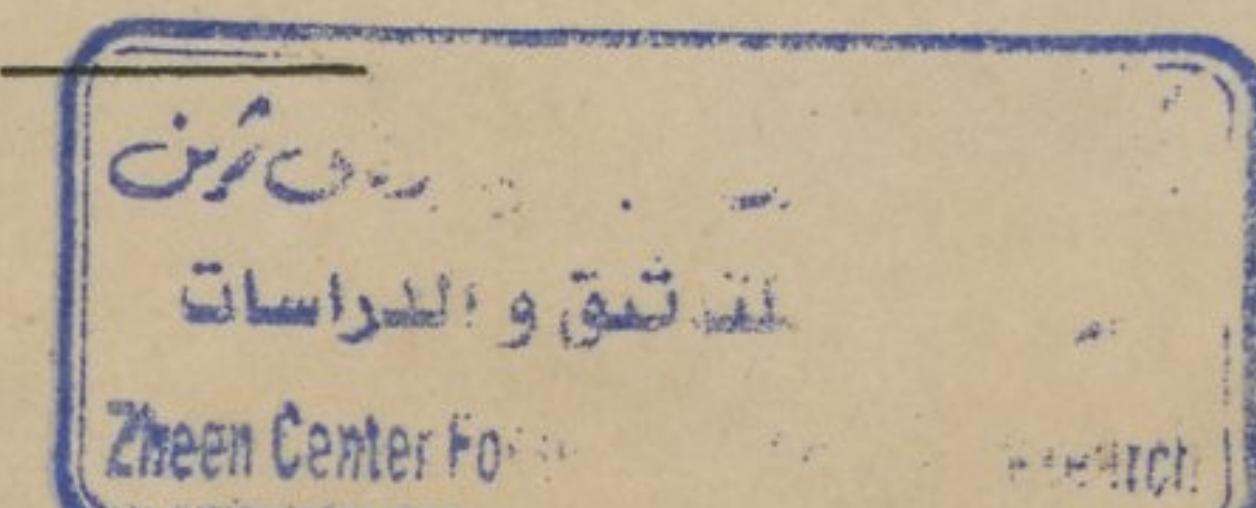
قسمه زوریشیان کرد بلام قسم کانیان هموی
بی قام و هیچ و پرله تعارف درو بو . لپاش ختیک هلسام
چوم بو تماشا کردنی قلاکه .

لسر هیوانیک بالاخانه ده کن که ناویان ناوه
« خسرو یه » والی خسرو خان ناو کوریکی هبو لبر
أوه ایستا ناوه کیان کوری ناویان نا محمدعلی .

ده لین سنه صد و هفت سال ملو پیش بینا کراوه له لابنی
یکی له باپیرانی امان الله خان ایستا نزیک چوار پینچ
هزار خانوی هیه دو صد مالی چواکه و پنجا مالی
کاوریشی تیایه مسلمانی سنه هموی « شافعین » بلام
والی و مالی والی لبرامه که گوشی شای ایران ماج ده کن
خویان کردوه به شیعه .

امان الله خان والی سنه چل و حوت ساله یه وا دیاره
له کرده وه ایرانی وک دروزنی بی قولی چاو بر سیتی زور
و چونه سربشی یکیکی تربی توا ایرانیه فارسه کانیش
خویان به وستای آزان اهلین فرقه اونده لوسه که همو
کس تفره ادا و هیچ و ختیک چاکه بو کسی ناویت
هر چیک ده کا بو چونه پیشه وهی خوی ولی تیکدانی
تری ده کات .

ماویتی

له دوای او دوه هاتنه وان به زمان زکریا بکده وه هنی
درویان به پاشا کان که له کرده وه زوری ابو بکر اغا به
تئک هاتوم اکر پاشا بیکریت و بیکوژیت سه خروار زیو
به دباری بو خزنه پاشا ده نیرم پاشا به تمای ام قسـه یه
زو ابو بکر اغای کوت و کوشتنی . ایستا که عالی ۱۰۰۰ یه
ه یه زکریا بک حکومت جولامرک که شـویـنـی دولـتـی
خویانه و ابراهیم بک الباقي بـلـمـتـهـ وـهـ یـهـ هـوـهـیـلـهـ بهـ کـرـدـهـ وـهـ
پـاشـ پـیـشـ بـکـونـ .

بامی سوچم

بامی سیم اسر باسی حاکان عمامدیه یه پهادینا ییشیان
پی ده این . واده کیرنه وه که حاکان عمامدیه به بوری
خویان وای داده این که ده چننه وه اسر خلیفه کانی
عباسیه و هنی له پیشینا ییش ده این حاکان عمامدیه
له نته وه عباس ناویکن که له پی او افولان خلیفه . این
(خوا) چادری ازانی هر چلوئیک بی له نته وهی
عباسن . بلام له شمس الدینانه وه هاتونته عمامدیه له
پیش هاتنه عمامدیه باو و با پریان حکومتی قلای طارون
که لسر شمس الدینانه بدستیانه وه بو . او پیاوه که له
طارون هاته عمامدیه ناوی به الدین بو لبر اوه له ناو حاکانی
کوردستانا به پهادینا او ده بران راستیه کی چوار صد
مال ده بی نته وهی به الدین لو ولانه خردیکی حکومتی
قلای عمامدیه یش له بنا تازه کانه که له وختی سلطان
ملجو قیه عمامدالدین زنگی کوری اقسغقو والی موصل و
منجارت کراوه قلا و شاره که لسر بردیکی خره که هنی شویخی
صد و هنیکی پنجا و شصت و هنیکی بیست کز لاه زوی
برز تره دو چالیان له ناو قال که دا هلکند وه و یکانو یانته
او بوجام و من کوت و شویخی تر او آوه ده چیت . آوی
تریش به ولاع له دری شارده هیدن . کرده وه و زمانی
او ولانه تیکل به کردی و تازی یه کوزه و پچوکان به
حاکمه و دینداری و بشیمه وه حز ددکن
حاکانی عمامدیه لوى من کوت و جیکای خویندنی علم

بلک بلام تقبیل اویشی دا که صد هزار فلوری بکیدنیته
دیوانی عثمانی لمه دا که پشتنه بال و یاریه دانی سنان پاشا
وزیر اعظمی تیابو زکریا بلک کرايه وه هرسرو لاتی خوی
ملک بکی لوی گرده دره وه ملک بکیدش بو داوا گردنی
حکومت چوه استانیبول به نخوشی طاعون
له پی کوت .

لسری سالی ۱۰۰۵ دا کو خه و پیاو ما قولي ذکر یا بلک
ابو بکراغا نا وکد له جیاتی ذکر یا بلک چن سالیک له بر در کای
پادشاهدا وستا بو و به جوانی راستی و دین را زاوه بو .
له قسمهی خوارالدین ناو کوزرا امه یش لبراؤه رویدا که
سنه جانی « خوی » کوری شاهقلى بیللان به یکیتی امیر
سیف الدین برازای به چن شرطیک کوتیبوی خوارالدینیشی
له رق او ان « خوی » بو حسن بلک کوری سیلد
خان بلک برازای ذکر یا بلک بی فرمانی له لاینی سلطان
محمد خان غازی بو ور کوتیو . او دژمنایتی پیشووه که له ڈو
ذکر یا بلک و نته وہ شاهقلى بیللان بو له لاینی ابو بکراغا وہ
پندوستی و یکیتی کوردرا بو . بلام لسر حکومت خوی او
دژمنایتیه کرایه وہ دوستی و اشناایتیان به هر او هوریا
دوایی هات . ابراهیم بلک یش چن جاریک به بیرمی
کوتی « خوی » هات : امیر سیف الدین لکلیا کوتیه
شور نه بیهیشست بیلته « خوی » له دوایپا له هر
دو لا کلیک کوزرا .

هر چن ابراهیم بلک بوامه یاریهی له زکر یا بلک داوا کرد
له پیش چاویشه‌ی وادیار بو که زکر یا بلک له عشمائرو
پیاوانی به یاریهی ابراهیم بلکه وه ناردویتی . بلام چونکه
ابو بکر آغا حزی به ناخوشی نهده گرد . یاریهی تو او ندوا
هتا وختی که ابو بکر آغا بو « پیروزی » و تی سنان پاشا
میر میران دست به دیاریه وه له کن وسطا نه وه هات
خراالدین ناوی ایش تیکدر چونکه دیزانی که سنان پاشا
зор کریکی پاده خوشبویسته له ناو بردنی ابو بکر آغای به
وخت و باش زانی . اکل حسنه بلک کوری سید خان

ای عبد خدا شرمی لادیران خدا که
رحمت بی دنیا یه که بی قیمت و فانی

بیریته و ام دعیه یه بم حسنه منازه
وک عمر من خسته سریع الجريانی

لو وخته وه توجویته سفرگو وه بینایم
سارحی به یعقوب که ای یوسف ثانی

بم جلوه یه بم عشویه و هوخ نکاهت
بی عینی ملی حوری و غلامانی جنانی

منعم مکه وا عاجز و بیمار و نخوش
بروانه آوینه له احوال ازانی

(نوری) که فصه هروکو کوهرد فروشن
بو مدح تماشا یکی تو لاله زمانی
سلامانی م . م . نوری

— « (٠) —

جواب بو حضور حاکم سیامی

له سر امر جناب حاکم مذاکره و مراجعت کتبیان
کرد اصح له مذهب شافعی دا امه ته او زنانه که میردیان
بی سر و شوینه و نازانزی چیان له اتوه و اثبات عجز
میردیان له نفقه بو ناکری فسخ نکاحیان ناکری و چاره
تریان نیه امه نبی که مردنی میردیان یا بشاهد یا لپاش
مده یاس بحکم قاضی تحقق بکا او وخته بویان هیه شو
بکن و ایمه که شافعین بومان درست نیه به غیر
اصح مذهب خومان فتوی بدین .

مدرس مدرس مفتی پیشو قاضی سلامانی
حسین بابا علی عبدالعزیز احمد مختار

مدرس مدرس مدرس
سید احمد عمر جلال الدین

۶

و شتی وايان زور داناوه زور کس خریکی خویند
وشتی وايه .

له عشرتا هولیان من وریه لپاشا زیباریه زیباری لبر .
اوہ که لسر آوی ذین وايان پی دهان او آوه
« شهرالجنون » یشی پی دهان لبر خیرا روینی . عشرتیکی
تپشی راد کایه له زمانی وردیا ریکانی پی آلین . پروری
 محل . سیاب روی تیل ناوی عشره ته کانی ته (بهل)
به زمانی او ولاته به (دره) دهان یکی له قلاکانی عمادیه
قلای عقره یه که ناوی زور رویه وه قصبه یکی دو هن او
و دو صد مالی نی هیه او انه یش مسلمان و جولکه ن
لپاش قلای عقره قلای دهوك و دیره که کوره کوره
و آموز یان حاکمان عمادیه حکومتی اوی ده کن یکیکی
تپشی قلای بشیره که له زیر دستی عشرتی راد کانه قلای
قلاده . شوش . عمرانی . بازیان هی زیباری یه ناحیه
زاخوش لسر عمادیه یه به ناوی سندی و سلمانی دو
عشرتی لی هیه له ناو خلقا به ولاتی زاخو سندیان یشی
پی دهان .

ماویتی

۶

ای دلبر جانی به خد جان جهانی
آرام تن و راحت دل روح روانی

نور بصر و شمع شبستا نه جمالت
محبوب دل و محروم صد راز جهانی

یاقوت لبت قوت من روهه بقریان
روه درخه که برواشوبی و خه بیانی

هزکان بروة صف و کو عسکر ک دستن
باکت چیه تو صاحب شمشیر و سفانی

خوبی منت بو گردنی بی روز قیامت
ام عالمه شاهده که توم قاتل جانی

دزه جرده به پیاو کوژه ... اسری دروات .

لاییکی نه شاره زا ام قسانه بکات و ده زانی
که هموی راسته و ده نوینیت که خوی لو
راست تره .

بلى هر دولا باش نارون هيچيان به پي شرعى زا کن
کسيان به داني خوواوه ناوستن هر دولا ده يانه ويت
يكثيرى به قورا بونه خواره وه .

مژده بی لیان خواله دویان نادا هتا ام کرده وانه یان
بی با پاره زوریشیان هست کوت به خوشی نایخون
چاک وانا بوپن به اش فانا هسرین (خوا) و « پیغمبری
خوا » خوشی ناوین له همو شو نیک سوک
ده نوین .

انجا کوابو وک خویشیان و همو خاون پیرویک دیزانی
که کس له کرین و فروشتنی راستا نابوت نابی پاش
ناکویت خوشی ده بیلیمیت زو برز ده بیلیمه وه اما نایش کرین
و فروشتنی تو آون به پی شروع وک تجارتی تری به دیک و
پیکی بی ام برواء بربه راست و روانی به خوشی هر دولا
دایمزر ین دیکی بخن با خوایش له دویان بدا خبری لی

لسر کریاره کان زیاتر پیو یسته که بو چالک یون
و دیک خستنی ام ایشه هول بدنهن چونکه اوان دستهان
زیاتر ده روات .

پیدائش کو تن

2

بُو کِرہ کان

اوانه‌ی هیدشتا پاوه‌یان نه کانوه تکاده کم لمه زیارت پاشی
نه خن اوی پیشکوئی بو ده چیت خوی ده ذاتی حسابی
چونه پیو پست نیه یکه یکه بنو سریته خذه‌تیان کی چی
لسمه پلمنرت .

مخطفی

— «(·)» —

لہ حاکمیت کو ملے جا بکرا

توآون

لەزماره . ۳ و ۴ دالەلابى توتونەرە دوا بۇز اوانە
كەدواپۇن قىسە يان بىجى بۇ باشىميان وتبۇ دە توامىم بىلەم لۇء
ز ياترىشى بە بىرەوە بۇ بىدون .

سیر لوهدایه بو ام ایشه تو تون فروش خوی
به زور لیکراو ده زانی تو تون کریش زیاتر خوی به پیاو
چاک و به ایش راست ده زانی بلا ملم ایشی تو تونه دا
جهه تو تون فروش چه تو تون کر هر دولا کرین و
فروشتنه کان کیشان و ورگته دیان همس ور ان و
دارگته کان برین و حیب کردنه کان شرعی و قانونی نیه
هیچ گذیلک ام ایشه بم رنگه کردنی به باش نازانی -

توتون فروش دیه ویت بو امهی همو پیویستی خوی
له توتون دو بیانیت کته زوی که هیتی جی-کای صمد
شیش توتونه بو امهی که صمد شیشه کی پیشنهاد به صمد و
بنجا باز یا ترکلا توتونه که به رک و ریشه وه به لاسک
و داره وه ده پیشکیزنه وه . هیشتاتا ناهیلیت به تو اوی
کلا کانی کز ربیته وه لبرهت اوی هله کریت بسمر توتون
کرده دا دست دکا به بوله بول خوته خوت و نوکه نوک
ده لیمَت توتونه که بو به قاو هیزی تیا نماله ژپ دست و پیا
چو پوکایه وه مان رمیا و بوم ... ایرخونای بریته وه هتا
پی ده کاته شلطه وه و ده پیکیشن جرکی کابرا کن ده کات
لپاش کیشان هله ده ریزه ریزه دارک بزاردن انجاء ورن
نماشا بلکن پره له رک و ریشه هروا آوی لی ده تکی کابرای
قوه به سر که نماشا ده کات به سر و ماله وه تیاد: چیت هر
له پیشنه وه شینی دوایی ده کات . پیاوی کابرای لادی بزم
ونکه چاو پی ده کوپت هر له پیشنه وه که پاره ده دانی
جاری پلپی سلمی لی ده کریت له پاره دانا دستی بروا
زیادی لسر آنسیت چوت و چویی لکل ده کات
نوی به شش بودا آشکیزنه ورده
پی ده آئینه . بنک و باوی شوین ده خات . ده لیت
توتونه کی کمی کرد وه لی دز یومه وه فرو فیلی تیا کرد وه امه